

Arrest

nr. 326 861 van 16 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 15 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat J. RICHIR. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster dient op 20 november 2019 samen met haar toenmalige echtgenoot een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 1 maart 2021 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) hun verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond. Bij arrest nr. 262 373 van 18 oktober 2021 worden deze beslissingen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd.

Op 6 juni 2023 dient verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 januari 2024 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

Op 31 januari 2024 besluit de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van dit volgend verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u in het bezit van de Georgische nationaliteit.

Op 20 november 2017 moest uw echtgenoot A.K. (CG; [...]) bij het ministerie van Financiën verschijnen. Hij werd geslagen en bedreigd omwille van zijn problemen met G.C., M.A. en P.S. Hierdoor besloten jullie Georgië te verlaten.

Op 13 april 2018 vertrokken jullie richting Frankrijk. Nadat uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk afgewezen werd, reisde u verder naar België. Op 20 november 2019 diende u een eerste verzoek in om internationale bescherming in België, samen met uw toenmalige echtgenoot A.K.(CG: [...]) en jullie zoon A.

Uw eerste verzoek om internationale bescherming werd door het Commissariaat-generaal als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet op 1 maart 2021. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft het door u ingestelde beroep tegen deze beslissing verworpen in zijn arrest nr.262373 van 18 oktober 2021.

U diende op 6 juni 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in voor u en Andria, zonder uw voormalige echtgenoot. Tot staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan.

U verklaart dat uw voormalige echtgenoot A.K. (CG: [...]) altijd geweld tegen u gebruikt heeft, ook al in Georgië. Op 18 januari 2023 gebruikte uw echtgenoot A.K. geweld tegen u in het opvangcentrum in Jodoigne. U en A. werden overgeplaatst naar een ander centrum in Yvoir. Sindsdien heeft u A.K. niet meer gezien. Nadat u en A. weggingen stuurde A.K. twee brieven naar u, waarin hij zich verontschuldigt maar u ook beschuldigt van het vertellen van leugens.

Op 23 juni sprak de rechtbank zich uit over het hoederecht over A. A. zou bij u verblijven, A.K. kreeg eenmaal per vijftien dagen bezoekrecht. Op 22 december 2023 sprak de rechtbank van Namen de scheiding uit tussen u en uw voormalige echtgenoot A.K. (CG: [...]).

U vreest dat A.K. bij terugkeer naar Georgië de voogdij over A. zal opeisen en u zal vermoorden.

Ter staving van uw huidig verzoek legt u de volgende documenten voor: aangifte politie Dinant 07/02/2023, twee brieven van A.K., uitspraak echtscheiding 22/12/2023, psychiatrisch attest van 20/06/2023.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt over gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, namelijk uw conflict met uw voormalige echtgenoot A.K., moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

Het CGVS betwist niet dat u slachtoffer was van huiselijk geweld en u in januari 2023 uiteen ging met A.K. Op 22 december 2023 werd de scheiding tussen jullie uitgesproken.

U vreest bij terugkeer naar Georgië dat A.K. u zal vermoorden (NPO, p.8). Daarnaast vreest u dat A.K. en zijn familie de voogdij over A. zullen opeisen (NPO, p.6).

Vooreerst moet opgemerkt worden dat uw voormalige echtgenoot A.K. op dit moment niet in Georgië verblijft maar in België. Het feit dat de persoon die u vreest bij terugkeer naar Georgië niet in Georgië verblijft relateert reeds de vrees die u voorhoudt bij een terugkeer naar Georgië.

In het geval dat A.K. wel zou terugkeren naar Georgië en voor problemen zou zorgen, kan aangenomen worden dat er bescherming van de Georgische autoriteiten beschikbaar zal zijn.

U beweert dat er geen bescherming beschikbaar is in Georgië, u verwijst naar het aantal vermoorde vrouwen en beweert dat er geen fatsoenlijke straffen zijn en dat een contactverbod geen kracht heeft. Dit stemt niet overeen met de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt. U zegt dat u het nieuws volgt, maar staft uw beweringen niet met objectieve bronnen (NPO, p.8).

*Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië - Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.*

De Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure.

Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangthuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond

wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Er kan dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u aantoont dat bescherming in uw persoonlijke geval niet beschikbaar is. U slaagt hier echter niet in.

Ten eerste moet vastgesteld worden dat u voor uw vertrek naar België nooit bescherming zocht bij de Georgische autoriteiten tegen A.K. (NPO, p.7).

U beweert dat de Georgische autoriteiten A.K. niet zouden kunnen controleren (NPO, p.8). Dit stemt niet overeen met uw relaas. Sinds uw aangifte bij de politie in België gebruikte A.K. geen geweld meer tegen u (NPO, p.6), al stuurde hij u nog wel twee brieven (doc.2). Hieruit blijkt niet dat A.K. oncontroleerbaar is, u maakt dan ook niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten u niet tegen A.K. zouden kunnen beschermen (NPO, p.8).

Verder zou A.K. met een aantal belangrijke criminelen of straatjongens in Koetaisi bevriend zijn, het zou gaan om drie broers waarvan er nog een in Georgië verblijft. U kent de naam van de broer in Georgië niet en omschrijft niet duidelijk wat deze straatjongens tegen u zouden kunnen ondernemen. U brengt te weinig concrete elementen aan om aannemelijk te maken dat A.K. over criminele connecties beschikt en dat hij deze connecties zou kunnen inschakelen om te verhinderen dat u op bescherming van de Georgische autoriteiten kan rekenen.

Wat betreft uw vrees voor een mogelijke rechtszaak in Georgië over het hoederecht over A. (NPO, p.6), moet benadrukt worden dat u in België de nodige stappen ondernomen hebt om uzelf en A. in veiligheid te brengen en van uw man te scheiden, redelijkerwijs kan aangenomen worden dat u ook in Georgië in staat zult zijn uw rechten te verdedigen. Indien de Georgische rechtbank A.K. zou toestaan om contact te hebben met A. kan dit niet aantonen dat de Georgische autoriteiten niet onafhankelijk zijn of oneerlijke beslissingen nemen (p.10), ter illustratie wijst het CGVS erop dat ook de rechter in België contact toestond tussen A. en zijn vader. Uit het feit dat A.K. advocaat was in Georgië volgt niet dat hij daardoor altijd gelijk zou krijgen van de rechter (NPO, p.10). U maakt niet aannemelijk dat er een oneerlijk proces zou plaatsvinden of dat de wettelijke voorschriften niet gevolgd zouden worden.

Tenslotte voert u aan dat A.K. A. manipuleert (NPO, p.5). U verklaart dat hij zijn best doet de mentale toestand van A. te breken (NPO, p.6). De concrete voorbeelden die u aanhaalt stemmen echter niet overeen met de zwaarwichtige vorm van manipulatie waar u over spreekt. A.K. zou tegen A. zeggen dat hij van hem houdt maar dat dit niet mag van u (NPO, p.6), hij zou het kind bezoeken op school en huilen (NPO, p.10) en spullen voor A. kopen (verklaring volgend verzoek, 17). Deze feiten van manipulatie kunnen niet als vervolg aanzien of ernstige schade worden.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De documenten die u neerlegt kunnen deze conclusies niet wijzigen. De aangifte bij de politie van Dinant van 07/02/2023, de twee brieven van A.K. van 22/02/2023 en 03/05/2023 (vrije vertaling in verklaring volgend verzoek, 19) en de uitspraak van de rechtbank van Namen over uw echtscheiding van 22/12/2023 staven uw conflict met uw voormalige echtgenoot en de stappen die u ondernam om van hem te scheiden, hetgeen niet betwist wordt door het CGVS.

In het psychiatrisch attest van 20/06/2023 wordt gesteld dat u post-traumatische stress vertoont. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud op 12/01/2024 dat het ondertussen beter gaat en u geen medicatie meer nodig heeft (NPO, p.5). Het psychiatrisch attest dat u voorlegt laat niet toe voormelde conclusies te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/6/2 § 1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur.

Verzoekster voert volgende elementen aan in haar verzoekschrift:

- 1) De commissaris-generaal heeft nagelaten de dreigbrieven van haar voormalige echtgenoot te laten vertalen waardoor deze niet mee in overweging werden genomen bij de beoordeling van haar vrees.
- 2) De commissaris-generaal heeft bij verzoekster als slachtoffer van huiselijk geweld ten onrechte geen bijzondere procedurele noden vastgesteld en geen passende steunmaatregelen verleend waardoor zij niet op een correcte manier werd gehoord. Verzoekster verwijst naar het verslag van haar psychiater dat aantoonde dat ze post traumatische stress heeft.
- 3) Inzake het motief in de bestreden beslissing dat haar vrees bij terugkeer naar Georgië dient te worden gerelativeerd omdat haar voormalige echtgenoot zich momenteel niet in Georgië maar in België bevindt, werpt verzoekster op dat het verblijf in België van haar voormalige echtgenoot die zelf nog in een hangende asielprocedure zit, precair is en dat haar vrees om hem bij terugkeer naar Georgië opnieuw tegen te komen wel degelijk reëel en gegrond is.
- 4) Georgië is geen veilig land van herkomst meer. De bewijslast van onvoldoende bescherming van de Georgische autoriteiten wordt ten onrechte bij verzoekster gelegd.
- 5) Betreffende de bescherming van de Georgische autoriteiten tegen huiselijk geweld, werpt verzoekster op dat in de bestreden beslissing zelf wordt erkend dat het Georgisch systeem bepaalde tekortkomingen vertoont.
- 6) Het verdedigen van vrouwenrechten is nog steeds moeilijk in Georgië. Het land is vooruitgegaan maar nog niet genoeg om zomaar te kunnen besluiten dat het eenvoudig zou zijn voor verzoekster om effectief hulp van haar nationale autoriteiten te verkrijgen. Dit wordt bevestigd in een recent rapport van de Verenigde Naties (dat als bijlage bij het verzoekschrift werd toegevoegd).
- 7) Het CGVS is van mening dat uit de COI Focus van januari 2023 blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Verzoekster onderlijnt echter in het verzoekschrift dat deze COI Focus bevestigt dat corruptie nog steeds een aanzienlijk probleem blijft in Georgië: [citaten uit COI Focus, p. 20, 21, 33, 34,37].

- 8) Betreffende de criminele connecties van haar voormalige echtgenoot gaat verzoekster proberen extra info te verzamelen.
- 9) In de bestreden beslissing wordt ten onrechte gemotiveerd dat haar voormalige echtgenoot niet oncontroleerbaar lijkt.

Verzoekster besluit dat er wel degelijk nieuwe elementen en nieuwe documenten zijn ter staving van haar tweede verzoek om internationale bescherming die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ze vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster voegt het volgende stavingstuk toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift:

- VN rapport van 8 februari 2023, *“Examen du rapport de la Géorgie devant le CEDAW : en dépit de grands progrès, la mise en œuvre effective des lois et politiques en matière d'égalité des sexes reste lacunaire dans plusieurs domaines”*, beschikbaar via de link : <https://www.ohchr.org/fr/news/2023/02/experts-committee-elimination-discrimination-against-women-com-mend-georgia-mechanisms>

3. Aanvullende nota's

3.1. Op 17 februari 2025 maakt verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin zij volgende stavingstukken neerlegt:

- Een psychologisch attest betreffende verzoekster van 17 februari 2025
- Een psychologisch attest betreffende verzoeksters zoon A. van 17 februari 2025
- E-mails die verzoekster heeft gestuurd aan verenigingen voor de verdediging en bescherming van vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, waarop zij echter geen enkel antwoord ontving.

3.2. Op 17 februari 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): *COI Focus Georgië – Algemene situatie* van 12 februari 2025.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, DOC 2479/001, 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Daar voormeld artikel de omzetting vormt van artikel 40, lid 2 van de richtlijn 2013/32/EU, kan hierbij nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie dat verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de richtlijn 2013/32/EU voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, *LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid*, pt. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, pt. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, pt. 50). Het Hof van Justitie heeft hierbij verduidelijkt dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, C-18/20, *XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, pt. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de richtlijn 2013/32/EU. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, pt. 37).

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, die afbreuk kunnen doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, DOC 53 2555/001, 23-24).

5. Beoordeling van de bijzondere procedurele noden

In hoofde van verzoekster werden er noch in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming, noch in het kader van haar volgend verzoek om internationale bescherming bijzondere procedurele noden vastgesteld.

In het kader van de behandeling van haar volgend verzoek om internationale bescherming bij het CGVS, legde verzoekster een psychiatrisch attest voor waarin wordt gesteld dat ze post-traumatische stress vertoont. Bij aanvullende nota legt verzoekster een psychologisch attest van haar psychotherapeute voor waarin wordt gesteld dat ze sinds 26 mei 2020 één tot twee keer per maand psychologische begeleiding krijgt en dat ze, ondanks haar goede wil en veerkracht, nog steeds lijdt aan depressieve stoornissen en ernstige angsten die verband houden met de psychologische manipulatie die nog steeds wordt uitgeoefend op haar en haar kind door haar voormalige echtgenoot.

In het verzoekschrift werpt verzoekster op dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar bijzondere procedurele noden omwille van haar kwetsbaar profiel als slachtoffer van huiselijk geweld en dat het gehoor bij het CGVS niet correct is verlopen omdat geen passende steunmaatregelen zijn verleend. Verzoekster laat echter na met concrete elementen te duiden waarom het gehoor bij het CGVS niet correct zou zijn verlopen en

welke steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Noch preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan en hoe die van invloed hadden kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming en op de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Uit de door verzoekster aangebrachte psychologische attesten blijkt weliswaar dat zij kampt met psychologische problemen, doch blijkt geenszins dat haar cognitief vermogen dermate zou aangetast zijn dat zij niet in staat zou zijn deel te nemen aan de asielpprocedure. Uit het administratief dossier blijkt dat het gehoor bij het CGVS op een normale wijze is verlopen en dat hieruit geen noemenswaardige problemen kunnen worden afgeleid. Verzoekster was in staat om haar problemen en haar vrees op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Zij kon eveneens omstandige en precieze verklaringen en beschrijvingen geven. Naar oordeel van de Raad kunnen er geen vaststellingen worden gemaakt die (de kwaliteit van) het gehoor zouden kunnen hebben bemoeilijkt. Evenmin zijn er indicaties die erop wijzen dat de betrouwbaarheid van de gespreksinhoud in het gedrang kwam. Bovendien hebben verzoekster noch haar advocaat bij de aanvang van het gehoor waarbij werd ingegaan op haar psychologische problemen geen melding gemaakt van specifieke problemen in hoofde van verzoekster die bepaalde steunmaatregelen vereisen (zie administratief dossier, NPO CGVS, p. 5). Ook op het einde van het gehoor bij het CGVS hebben verzoekster en haar advocaat geen opmerkingen gemaakt over het verloop van het gehoor (zie administratief dossier, NPO CGVS, p. 11).

Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat verzoeksters rechten in het kader van haar procedure internationale bescherming werden gerespecteerd alsook dat zij in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan haar verplichtingen.

6. Beoordeling van de zaak

6.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Dient te worden vastgesteld dat verzoekster in het verzoekschrift de schending van artikel 24 van het Handvest en van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 opwerpt, doch niet de minste toelichting verstrekt over de wijze waarop zij deze bepalingen in casu geschonden acht. Bijgevolg wordt de schending van deze bepalingen niet op dienstige wijze aangevoerd.

6.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

6.3. Op 20 november 2019 dienen verzoekster en haar toenmalige echtgenoot en hun minderjarige zoon A. een verzoek om internationale bescherming in. Ze stellen Georgië te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van een aantal personen met wie verzoeksters toenmalige echtgenoot in het verleden reeds eerder problemen kende. Hun verzoek om internationale bescherming werd door het CGVS als kennelijk ongegrond beschouwd. Bij arrest nr. 262 373 van 18 oktober 2021 werden deze weigeringsbeslissingen door de Raad bevestigd.

Op 6 juni 2023 dient verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in voor haar en haar minderjarige zoon A., zonder haar voormalige echtgenoot. Ter staving van dit tweede verzoek om internationale bescherming voert verzoekster volgende feiten aan:

“ U verklaart dat uw voormalige echtgenoot A.K. (CG: [...]) altijd geweld tegen u gebruikt heeft, ook al in Georgië. Op 18 januari 2023 gebruikte uw echtgenoot A.K. geweld tegen u in het opvangcentrum in Jodoigne. U en A. werden overgeplaatst naar een ander centrum in Yvoir. Sindsdien heeft u A.K. niet meer gezien. Nadat u en A. weggingen stuurde A.K. twee brieven naar u, waarin hij zich verontschuldigt maar u ook beschuldigt van het vertellen van leugens.

*Op 23 juni sprak de rechtbank zich uit over het hoederecht over A. A. zou bij u verblijven, A.K. kreeg eenmaal per vijftien dagen bezoekrecht. Op 22 december 2023 sprak de rechtbank van Namen de scheiding uit tussen u en uw voormalige echtgenoot A.K. (CG: [...]).
U vreest dat A.K. bij terugkeer naar Georgië de voogdij over A. zal opeisen en u zal vermoorden.”*

Ter ondersteuning van haar tweede verzoek om internationale bescherming legt verzoekster een aantal stukken neer, meer bepaald de aangifte bij de politie van 7 februari 2023, twee brieven van haar voormalige echtgenoot van 22 februari 2023 en 3 mei 2023, de uitspraak van de rechtbank van Namen inzake de echtscheiding van 22 december 2023 en een psychiatrisch attest van 20 juni 2023.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

6.4. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden heeft kunnen besluiten dat onderhavig volgend verzoek geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

6.5. Het huiselijk geweld vanwege haar voormalige echtgenoot wordt niet betwist en blijkt afdoende uit verzoeksters verklaringen en uit de door haar neergelegde documenten waaronder haar aangifte bij de politie van 7 februari 2023, de twee dreigbrieven van haar voormalige echtgenoot en de twee bij aanvullende nota neergelegde psychologische attesten betreffende verzoekster en haar zoon. De Raad twijfelt er niet aan dat verzoekster huiselijk geweld vanwege haar voormalige echtgenoot onderging en dat zij hem vreest.

6.6. De motieven in de bestreden beslissing waarbij verzoeksters vrees bij terugkeer wordt gerelativeerd omwille van het feit dat haar echtgenoot zich momenteel niet in Georgië bevindt en waarbij wordt geconcludeerd dat haar voormalige echtgenoot niet oncontroleerbaar lijkt, worden door de Raad niet gevolgd. Verzoeksters kritiek hierop dient derhalve niet te worden besproken.

6.7. De Raad volgt de commissaris-generaal wel waar deze stelt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij geen beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten. Verzoekster maakt om die reden geen nood aan internationale bescherming aannemelijk.

6.7.1. In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft

6.7.2. De Raad stelt vast dat uit de “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023 waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen en uit de recente “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 12 februari 2025 waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal

Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Wat betreft huiselijk geweld blijkt uit voormelde informatie dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.

De Georgische strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampaagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische

autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld.

Verzoekster werpt hier geen ander licht op. In het verzoekschrift beperkt ze zich tot het - op algemene wijze - uiten van kritiek op de beschermingsmogelijkheden in Georgië. Het rapport van de Verenigde Naties dat verzoekster als bijlage bij het verzoekschrift heeft gevoegd, is niet van die aard om aan te tonen dat de door het CGVS in de bestreden beslissing en bij aanvullende nota aangebrachte informatie onjuist of achterhaald is en dat er zich een andere conclusie opdringt.

6.7.3. Verzoekster dient bijgevolg in concreto aan te tonen dat het haar in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij evenwel in gebreke blijft zoals terdege in de volgende pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing wordt opgemerkt:

“Ten eerste moet vastgesteld worden dat u voor uw vertrek naar België nooit bescherming zocht bij de Georgische autoriteiten tegen A.K. (NPO, p.7).

Verder zou A.K. met een aantal belangrijke criminelen of straatjongens in Koetaisi bevriend zijn, het zou gaan om drie broers waarvan er nog een in Georgië verblijft. U kent de naam van de broer in Georgië niet en omschrijft niet duidelijk wat deze straatjongens tegen u zouden kunnen ondernemen. U brengt te weinig concrete elementen aan om aannemelijk te maken dat A.K. over criminele connecties beschikt en dat hij deze connecties zou kunnen inschakelen om te verhinderen dat u op bescherming van de Georgische autoriteiten kan rekenen.

Wat betreft uw vrees voor een mogelijke rechtszaak in Georgië over het hoederecht over A. (NPO, p.6), moet benadrukt worden dat u in België de nodige stappen ondernomen hebt om uzelf en A. in veiligheid te brengen en van uw man te scheiden, redelijkerwijs kan aangenomen worden dat u ook in Georgië in staat zult zijn uw rechten te verdedigen. Indien de Georgische rechtbank A.K. zou toestaan om contact te hebben met A. kan dit niet aantonen dat de Georgische autoriteiten niet onafhankelijk zijn of oneerlijke beslissingen nemen (p.10), ter illustratie wijst het CGVS erop dat ook de rechter in België contact toestond tussen A. en zijn vader. Uit het feit dat A.K. advocaat was in Georgië volgt niet dat hij daardoor altijd gelijk zou krijgen van de rechter (NPO, p.10). U maakt niet aannemelijk dat er een oneerlijk proces zou plaatsvinden of dat de wettelijke voorschriften niet gevolgd zouden worden.”

Verzoekster laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt. De bij aanvullende nota neergelegde e-mails die verzoekster heeft verstuurd naar een aantal verenigingen voor de verdediging en bescherming van vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld maar waarop zij echter geen enkel antwoord zou hebben ontvangen, doen geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Deze e-mails zijn niet voldoende om hieruit af te leiden dat verzoekster de bescherming van de nationale autoriteiten volledig ontbeert en dat de Georgische autoriteiten onmachtig dan wel onwillig zijn om haar en haar zoon, bij terugkeer naar Georgië, de nodige hulp en/of bescherming te bieden.

6.7.4. Waar verzoekster nog stelt dat Georgië op heden niet meer wordt beschouwd als een veilig land van herkomst in toepassing van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, en dat hieruit volgt dat er geen vermoeden meer geldt in haar hoofdte dat zij geen vrees voor vervolging heeft of dat er geen reëel risico op het lijden van ernstige schade aanwezig is, benadrukt de Raad dat verzoekster haar nood aan internationale bescherming nog steeds in concreto aannemelijk moet maken. Gelet op wat voorafgaat, blijft zij hier echter in gebreke.

6.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door verzoekster is voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing zijn pertinent, draagkrachtig en worden, zoals hierboven uiteengezet, door de Raad overgenomen.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dringt zich niet meer op nu het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekster terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard.

6.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op

een correcte feitenvinding. Verzoekster werd gehoord bij het CGVS, zodat zij de nieuwe elementen in het kader van haar volgend verzoek om internationale bescherming kon toelichten. Dit gehoor vond plaats in aanwezigheid van verzoeksters advocaat en met bijstand van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

6.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

6.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. Overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS